

**MAATREGELEN
TEGEN
DE STIJGENDE
KOSTPRIJS
VAN WONEN**

CONTEXT

In 2018 bedroeg volgens het Observatiecentrum van de huurprijzen de gemiddelde huurprijs in Brussel € 739. Sindsdien zijn er geen officiële cijfers gepubliceerd, ondanks een enquête die in 2020 werd gevoerd. Hoewel de huurstijgingen goed worden gevoeld door de huurders, bestaat er niet langer een openbaar instrument voor monitoring van de private huurmarkt in zijn geheel (mediane of gemiddelde huurprijs van alle lopende huurcontracten). Geen vergelijkingen meer in de tijd per woningtype of volgens hun kenmerken, geen metingen van de evolutie van de inspanningen van huurders, geen actuele gegevens over de huurovereenkomsten en bezettingsperioden.

De enquêtes vertoonden methodologische tekortkomingen en werden opgeschort terwijl er een nieuw, efficiënter instrument werd ontwikkeld.

Intussen zijn de cijfers die circuleren afkomstig van de particuliere sector, van de huurbarometer van Federia (de federatie van vastgoedmakelaars), op zich niet oninteressant, maar fragmentarisch en vooral opgezet door juist de personen die de huurverhogingen mee in de hand werken en ervan profiteren. Het openbare statistische instrument staat (voorlopig?) op een zijstrook geparkeerd. Hoe zit het dan met de maatregelen van de regering om de excessen op de huurmarkt in te dammen?

MAATREGELEN DIE WE IN [ONZE WOONBAROMETER 2022](#) EVALUEERDEN

In 2021 stemden de Brusselse parlementsleden een belangrijke ordonnantie die een actiemechanisme instelde om de huurprijs te herzien in het geval van een vermoedelijk buitensporige huurprijs.

De tekst is in twee opzichten opmerkelijk. Enerzijds vanwege **de erkenning van buitensporige huurprijzen** (gedefinieerd in relatie tot de referentiehuurprijzen van het indicatieve rooster) en de mogelijke herziening ervan. Aan de andere kant vanwege **de oprichting van een paritaire huurcommissie** (PHC), buitengerechtelijk en gratis om de huurprijs te betwisten. De BBRoW steunt de PHC, maar betreurt het adviserende karakter ervan. De samenstelling en werking van de commissie moesten op het moment van schrijven van onze mid-legislatuurbarometer nog bij besluit worden vastgelegd.

Verder werd het statistische model dat de referentiehuurprijzen bepaalt aangepast (onder andere om beter rekening houden met de oppervlakte van de woning) en is het rooster van referentiehuurprijzen op basis hiervan herzien in 2022. De waarden van het rooster zijn nu representatiever voor de marktprijs, een eis die de rechtse partijen dierbaar zijn, die desondanks de betrouwbaarheid van het huurrooster blijven betwisten. Het moet gezegd worden dat het stellen van een grens (aan wat redelijk of buitensporig is) een restrictieve dimensie aan het huurrooster geeft. Met de limiet van marktprijzen + 20 % is het model echter niets revolutionairs. De sanctie – een mogelijke herziening van de huurprijs als de huurder deze durft te initiëren – richt zich op te hoge huurprijzen ten opzichte van de norm.

Voor de BBRoW is deze norm op zichzelf echter onrechtmatig. De huurprijzen zijn al heel lang achtergebleven bij de evolutie van de gezondheidsindex. Ze gaan steeds hoger, met als enige grens wat huurders bereid zijn op te betalen om woonruimte te kunnen vinden.

De veronderstelde buitensporige huur is, in de zin van de verordening, ook de huur van een woning die substantiële kwaliteitsgebreken vertoont. Het buitensporige karakter van de huur hangt dus niet alleen af van de hoogte ervan. Zonder bijzonder hoog te zijn en in overeenstemming met het rooster van referentiehuurprijzen, kan de huur buitensporig zijn bij afwezigheid van comfortelementen in de woning (anders dan de minimale veiligheids-, gezondheids- en uitrustingsvereisten die te allen tijde moeten worden gerespecteerd bij het huren). De lijst met substantiële kwaliteitsgebreken werd verwacht in een besluit dat volgde op de ordonnantie.

Niet alle artikelen van de ordonnantie zijn in 2021 in werking getreden. Een belangrijk element dat de verdeeldheid bij de Brusselse regering blootlegt. De definitie van buitensporige huur is aangenomen, maar voor het verbod voor verhuurders om buitensporige huur aan te bieden en het uitvloeisel daarvan, de betwistingsprocedure (het recht om van de vrederechter een vermindering van buitensporige huur te verkrijgen) werd nog geen datum van inwerkingtreding vastgelegd. De eis die daarbij op tafel wordt gelegd is altijd dezelfde: het vergroten van de representativiteit van het huurrooster. Bij de herziening van het huurrooster werd de omvang van de gebruikte steekproef vergroot van 8.400 naar 15.000 huurcontracten (gegevens van het Observatiecentrum van de huurprijzen van 2017, 2018 en 2020). DEFI eiste een verdubbeling van de steekproef. De ULB/IGEAT, die belast was met de opdracht om het huurrooster aan te passen, werkte ook aan een nieuw

steekproefplan voor toekomstige enquêtes (en aan een herziene vragenlijst). Voor de onderzoekers is het probleem niet zozeer het aantal waarnemingen als wel de kwaliteit van de steekproef.

In oktober 2022 verbood de regering, in een context van hyperinflatie als gevolg van de energiecrisis, voor een jaar, **de indexering van de huurprijzen voor EPC F- of G-woningen en beperkte ze de indexering van woningen van klasse E met de helft**. Ook werd de indexering verboden wanneer het huurcontract niet geregistreerd is of er geen EPC-certificaat aanwezig is. Het duurde negen maanden voordat de Brusselse meerderheid overeenstemming bereikte over een beperking van de indexering, echter zonder terugwerkende kracht. Het blokkeren van de indexering bij energieverslindende woningen was een relevante maatregel om huishoudens met energiearmoede te ontlasten. Ter herinnering: de BBRoW riep eind 2021 al op tot een blokkering van de huurindexering ten behoeve van alle huurders.

Het meerderheidsakkoord voorzag nog twee andere maatregelen inzake huurprijzen. De gewestelijke registratie van huurcontracten, met als doel transparantie en een betere kennis van de Brusselse private huurmarkt. Deze database moet worden gebruikt om de waarden van het huurrooster aan te passen. **Die conventionering**, het aanmoedigen van “betaalbare” huurprijzen en woningen die voldoen aan de woonbaarheidsnormen van de Code, door verhuurders ter compensatie toegang te geven tot bestaande of nieuwe steun. In de vorige barometer had geen van beide projecten een beslissende stap gezet.

EVALUATIE

Aan de vooravond van de verkiezingen is de regering nog steeds meer dan ooit verdeeld over de representativiteit en betrouwbaarheid van het huurrooster dat moet dienen als referentie om buitensporige huurprijzen aan te pakken. Er komt onder deze legislatuur geen nieuwe huurenquête. Begin 2024 dienden IGEAT-onderzoekers hun voorstellen in over de enquêtevragenlijst en de steekproefmethode. Het opbouwen van een meer kwalitatieve steekproef zal tijd vergen en mogelijk meer kosten. Laten we hopen dat dit niet het einde van het veldonderzoek betekent. De gewestelijke registratie is een nieuw instrument dat zojuist is ingevoerd; er zijn momenteel geen gegevens om te gebruiken. Onder die omstandigheden kon er geen politiek akkoord worden bereikt over de volledige effectiviteit van het recht om een buitensporige huur te herzien (de artikelen 8 tot en met 13 van de ordonnantie van 2021 zonder datum van inwerkingtreding).

Het is echter toe te juichen dat de samenstelling en werking van de paritaire huurcommissie door de regering in een besluit werden vastgelegd en dat **de PHC feitelijk werd opgericht** na een oproep tot het indienen van kandidaturen. De commissie zal in september 2024 bijeenkomen. Er zijn acht leden, met een pariteit tussen vertegenwoordigers van verhuurder en van huurders én een voorzitter vanuit de magistratuur. Het SNCP dat had bedreigd de commissie te boycotten, zal er uiteindelijk toch deel van uitmaken.

Het feit dat de wetgeving tegen buitensporige huurprijzen nog niet volledig in werking is getreden, maakt het nieuwe systeem uiteraard kwetsbaar en dreigt de initiatieven van huurders te vertragen. Individueel protest is een riskante onderneming, zoals we al vele malen hebben benadrukt, en dat geldt zeker in de huidige omstandigheden. Bemiddeling blijft mogelijk bij de PHC en waarom zelfs geen juridische stappen. De definitie van buitensporige huur bestaat immers en is vastgelegd door de wetgever, maar welke rechter zal bereid zijn dit toe te passen?

Voor de volledigheid vermelden we ook nog een nieuwigheid in de Huisvestingscode¹: de bescherming tegen een “vergeldingsopzeg” ten gunste van de huurder die de paritaire huurcommissie om advies vraagt over de huurprijs. Hij geniet drie maanden bescherming tegen opzeg vanaf de dag na het inschakelen van de PHC. De termijn is kort, maar het wetgevende gebaar is opmerkelijk.

1. [Ordonnantie van 4 april 2024 tot wijziging van de Huisvestingscode met het oog op de verwezenlijking van het recht op huisvesting](#)

Laten we doorgaan met de andere maatregelen van de regering die verband houden met de huurprijzen.

Op 13 oktober 2023 werden het verbod op het indexeren van de huurprijzen van energieverlindende woningen en de beperking op de indexering van PEB E-woningen door de Brusselse parlementsleden opgeheven (met ingang van 14 oktober). Het Platform Wonen, waar wij lid van zijn, eiste om de maatregel te bestendigen. Eigenaars die hun eigendom(men) niet renoveren, zouden niet langer moeten kunnen indexeren. Hun passiviteit gaat ten koste van de huurders. Het consolideren van dit principe zou ook in overeenstemming zijn met de renovatiestrategie van de regering om het niveau van de energieprestaties van de Brusselse gebouwen te verbeteren. Een voorstel van ordonnantie van de PTB ging in dezelfde richting, maar werd verworpen.

Het einde van de indexeringsbeperkingen ging samen met corrigerende factoren bij de berekening van de indexering om een inhaalindexatie te vermijden die het voordeel van de maatregel van 2022 teniet zou hebben gedaan. Deze corrigerende factoren zijn afhankelijk van het EPC-niveau van de woning (E of F/G) en moeten bij elke nieuwe indexatie worden toegepast. Op de website van Brussel Huisvesting staat een online calculator. De eerste feedback uit het veld is niet positief. Bij de permanenties klagen huurders over de hoogte van de huur na indexering, hetzij omdat de correctiefactor niet wordt toegepast, hetzij omdat deze onjuist wordt toegepast. De gewestelijke onlinecalculator ontbreekt aan leesbaarheid en eenvoud.

Het project van de conventionering met de verhuurders, dat de socialistische partij dierbaar was, **werd opgegeven**. De meerderheidspartijen konden het niet eens worden over de definitie van de geconventioneerde huurprijs, noch over de voordelen die aan de verhuurders moesten worden geboden. Wat betreft de geconventioneerde huurprijs waren we getuige van een spanning tussen links en rechts, waarbij de eerstgenoemden het idee verdedigden van een geconventioneerde huurprijs die lager was dan de referentiehuur met steunmaatregelen die evenredig waren aan het belang van de aanvaarde huurprijzverlaging, de anderen kampeerden op het regeerakkoord waarin sprake was van geconventioneerde huurprijzen in overeenstemming met het indicatieve rooster van referentiehuurprijzen. Het bieden van extra steun aan verhuurders die de referentiehuurprijzen respecteren, zonder bijzondere inspanningen te leveren op het gebied van de huurprijs, roept bij ons vragen op.

Er was ook sprake van om overheidssteun (bestaande of nog te ontwikkelen) alleen te reserveren voor geconventioneerde verhuurders: energiepremies en uitgebreide toegang tot renovatiepremies (vandaag enkel toegankelijk voor verhuurders die beroep doen op een sociaal verhuurkantoor), ECORENO-krediet van het Woningfonds, gedeeltelijke vrijstelling van de onroerende voorheffing en zelfs een verzekering tegen onbetaalde huur, onder voorbehoud van een haalbaarheidsstudie vooraf.

Ondanks het meerderheidsakkoord en het Noodplan voor de Huisvesting (het operationele luik van het regeerakkoord) kwamen de regeringspartners niet tot een consensus. Wat betreft de energiepremies bijvoorbeeld gaf de verantwoordelijke minister de voorkeur aan een bredere toegang om renovaties in het algemeen aan te moedigen in plaats van exclusiviteit voor geconventioneerde verhuurders – of aan een groter belastingvoordeel. Het onderzoek naar de oprichting van een fonds ter dekking van huurschulden, gefinancierd door huurgaranties, zou juridische problemen aan het licht hebben gebracht die de regering liever niet wilde aanpakken. Op die manier bleven er uiteindelijk te weinig voordelen om de interesse van verhuurders voor de conventionering op te wekken.

Wij pleiten ervoor dat alle overheidssteun die verhuurders ontvangen afhankelijk wordt gesteld van het vaststellen van een huurprijs die lager is dan de referentiehuur. Dit principe is des te urgenter in de context van de Renolution, waar energierenovaties, als ze niet goed worden begeleid, het risico lopen te leiden tot huurverhogingen en uitzetting van bestaande huurders.

Bronnen:

- [Besluit van 25 januari 2024 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van de lijst van substantiële en aanzienlijke kwaliteitsgebreken zoals bedoeld in artikel 107/2 van de Brusselse Huisvestingscode](#)
- [Besluit van 1 maart 2024 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de samenstelling, de organisatie, de werking en de bezoldiging van de Paritaire Huurcommissie](#)
- [Over de conventionering: Commissie Huisvesting van 21 september 2023 en 30 november 2023](#)
- [Ordonnantie van 13 oktober 2023 houdende wijziging van artikel 224/2 van de Brusselse Huisvestingscode \(gedeeltelijke opheffing van het indexeringsverbod\)](#)

LAATSTE AANGENOMEN MAATREGELEN

De gewestelijk huurregistratie

Nuttig ✓

Toereikend ~

BESCHRIJVING

Op 19 april 2024 heeft het Brussels Parlement in plenaire vergadering een tekst aangenomen die de gewestelijke registratie van residentiële huurcontracten, hun bijlagen en de intredende plaatsbeschrijving. Deze registratie zal verplicht zijn voor alle huurcontracten afgesloten na 1 januari 2025. Op die datum zal het dus niet meer verplicht zijn om het huurcontract op federaal niveau te registreren.

Het nieuwe systeem heeft geen terugwerkende kracht voor de lopende huurcontracten. Deze blijven opgeslagen in de federale databank (MyRent) en hoeven niet opnieuw geregistreerd te worden. Er bestaat geen protocol tussen Brussel en de federale staat om gegevensoverdracht voor bestaande huurovereenkomsten mogelijk te maken van de FOD Financiën naar het gewestelijk platform.

Het is de dienst huurregistratie bij Brussel Huisvesting, die de database zal onderhouden. Registratie kan online, ter plaatse of per mail. Het is de bedoeling om twee voltijdse equivalenten aan te werven.

De verplichting om op het gewestelijk platform te registreren rust altijd op de verhuurder, die vanaf de datum van ondertekening van het contract twee maanden de tijd heeft om hieraan te voldoen. De fiscale boete voor laattijdige inschrijving wordt kwijtgescholden (25 euro). Indien de verhuurder dit niet doet, kan de huurder het contract registreren. Geen verandering op dit niveau. Het besluit voorziet voor beide partijen in toegang tot de vastgelegde gegevens en in de mogelijkheid deze indien nodig te corrigeren.

Gewestelijke registratie heeft dezelfde civiele gevolgen voor het contract als het federale systeem: een vaste datum en dus afdwingbaarheid tegenover derden. Indien de huurovereenkomst niet wordt geregistreerd, behoudt de huurder de mogelijkheid om de huurovereenkomst zonder opzegtermijn en zonder schadevergoeding te beëindigen, op voorwaarde dat hij de verhuurder heeft aangemaand tot registratie. Indexatie van de huur van een niet-geregistreerde huurovereenkomst blijft verboden.

De gegevens die op regionaal niveau worden gevraagd, zijn deels de gegevens die worden gevraagd bij MyRent, waarvan sommige momenteel verplicht zijn en andere optioneel: type woning, aantal slaapkamers, bedrag van de huur en lasten, duur van het contract. De ordonnantie besteedt bijzondere aandacht aan de oppervlakte van de woning, die voor talloze interpretaties vatbaar is.² De tekst definieert een bepaalde methode voor het meten van de bewoonbare oppervlakte.

De andere informatie die in de ordonnantie wordt vermeld, heeft betrekking op kenmerken van het rooster van referentiehulprijzen, zoals bijvoorbeeld het niveau van de EPC of de verplichte vermelding van de referentiehulp.

De gewestelijke beleidsverklaring definieert de doelstellingen van het project vanuit het perspectief van transparantie van de huurmarkt. Het gewestelijk register zal dienen als een statistisch en huurmonitoringsinstrument dat aan het Observatiecentrum Huren wordt toevertrouwd. Het andere doel van de regering is uiteraard het actualiseren van rooster van referentiehulprijzen. Bepaalde Brusselse huisvestingsdiensten zoals de Huisvestingsinspectie, de gewestelijke cel leegstand of de directie huurtoelagen (gedeeltelijke) toegang krijgen tot administratieve gegevens.

Volgens de staatssecretaris werd het project opgezet om uiteindelijk te worden geïntegreerd in een ander, groter kadaster, de “Kruispuntbank van gebouwen en hun bewoning”.³

2. Met name voor het bepalen van de referentiehulp

3. Als het gebouwenpaspoort het levenslicht ziet, zal het de centralisatie van gegevens mogelijk maken, met name administratieve, technische, stedenbouwkundige en kadastrale gegevens voor elke woning en zijn geschiedenis.

EVALUATIE

De BBRoW pleit al geruime tijd voor een register van woningen en huurprijzen in Brussel, als kennisinstrument voor de ontwikkeling van een eerlijker en meer herverdelend beleid. Wij verdedigen bijvoorbeeld de herziening van de regionale (en federale) onroerendgoedbelasting voor verhuurders, waarbij de belastinggrondslag bestaat uit de reële huurprijzen en niet uit het kadastraal inkomen. Om dit te bereiken hebben we betrouwbare en volledige gegevens over de huurprijzen nodig. Het nieuwe gewestelijk platform wordt ondersteund door ons netwerk. Het zou het ook mogelijk kunnen maken om de strijd tegen buitensporige huurprijzen te verleggen van de huurder naar de administratie.

Ons doel is echter niet het doel dat de huidige regering nastreeft door te kiezen voor regionale registratie van huurcontracten. De obsessie van de meerderheid, en vooral van Défi, is om een grote administratieve database te hebben die zo dicht mogelijk bij de marktprijzen ligt, om de referentiehuurprijzen te herzien en deze onvermijdelijk naar boven te herzien. We weten al dat het zonder dit actuele marktbeeld de komende jaren onmogelijk zal zijn om een links/rechts politiek akkoord te vinden voor een volledige toepassing van de wetgeving met betrekking tot buitensporige huurprijzen.

En juist wat betreft de link tussen registratie en actualisering van het rooster van referentiehuurprijzen zijn we bezorgd om te vernemen dat alleen nieuwe huurcontracten (vanaf 2025) moeten geregistreerd worden en dat er geen sprake meer van is om gegevens over lopende huurcontracten te gaan opvragen bij de federale diensten. Omdat volgens de staatssecretaris de federale gegevens onvolledig en onbetrouwbaar zijn, en dat de toegang en behandeling ervan afhankelijk bleef van goodwill van de federale overheid.

De huurprijzen van de nieuwe huurcontracten geven slechts een gedeeltelijke indicatie van de werkelijk aangerekende huurprijzen in Brussel. Ze zijn onvermijdelijk hoger dan de huurcontracten van meerdere jaren oud die “slechts” zijn geïndexeerd. Huurverhogingen boven de inflatie vinden meestal plaats tussen twee huurcontracten. Het actualiseren van het rooster van referentiehuurprijzen op basis van een database van nieuw afgesloten huurovereenkomsten creëert een vertekening en zal een inflatoir effect hebben op de referentiehuren, die moeten worden getemperd met andere gegevensbronnen. Ook dreigt de reikwijdte van het mechanisme ter bestrijding van buitensporige huurprijzen te worden beperkt.

Het Gewest heeft het initiatief genomen om de federale registratie af te schaffen om dubbel werk voor de verhuurders te vermijden wat hen zou kunnen ontmoedigen. Zij deed dit tegen het advies van de Raad van State in, die oordeelde dat de gewestregering niet bevoegd is om de betreffende bepaling te schrappen. Brussel rechtvaardigt zijn keuze met het feit dat de registratie van het huurcontract sinds 2018 een regionale verplichting is (voorzien in de Brusselse Huisvestingscode). Toen waren de registratievoorwaarden ongewijzigd zijn gebleven en dat wilde de regering nu wijzigen. De programmawet van 27 december 2006 maakte de registratie gratis. Er is voor de federale overheid geen sprake meer van het heffen van een belasting (registratierechten) op deze formaliteit en van het uitoefenen van haar fiscale jurisdictie. Het doel van de federale wetgever was ook om huurders te beschermen, vooral in geval van verkoop van het onroerend goed, door via registratie een vaste datum aan het contract te geven.

Het Gewest is niet van plan de civiele gevolgen van registratie in te perken. De bescherming van huurders is een dimensie van het huisvestingsbeleid die nu door de Gewesten wordt overgenomen. Brussel overschrijdt zijn bevoegdheden dus niet door de federale registratie te schrappen en te vervangen door een Brusselse registratie. Dit zijn de argumenten waarmee werd gereageerd op het voorbehoud van de Raad van State.

Het minste wat we kunnen zeggen is dat vicepremier en minister van Financiën Vincent Van Peteghem het niet zo ziet. De minister gaf aan dat hij van plan is een verzoek tot annulatie van de ordonnantie in te dienen bij het Grondwettelijk Hof en een verzoek tot opschorting in afwachting van een beslissing.⁴ Het is waar dat als de federale staat op een dag (hypothetisch?) zou besluiten om moedig te kiezen voor een eerlijkere vastgoedbelasting, door de reële huren te belasten via de personenbelasting, het dan op zijn beurt ook toegang zou moeten hebben tot de regionale gegevens. De ordonnantie zegt daar niets over.

Nog twee opmerkingen alvorens te concluderen. De eerste heeft betrekking op het aantal huurregistraties. Momenteel is dat vrij laag: één op de twee huurcontracten wordt niet geregistreerd. Het verbod op het indexeren van de huurprijzen bij gebrek aan registratie is een stimuleringsmaatregel die onze steun geniet. Zal het voldoende zijn om naar volledigheid te streven?

4. [Artikel](#) uit de krant *l'Écho* van 16 april 2024

Nog een belangrijk punt: de operationele uitvoering van de registratie. De IT-ontwikkeling is in volle gang. Laten we hopen dat het niet de mislukkingen laat zien die de regering al heeft ervaren op het gebied van ander beleid (huurtoelagen). Het is de bedoeling om twee voltijdse equivalenten in dienst te nemen om de nieuwe dienst te runnen, wat ons onbeduidend lijkt gezien de missies die aan hen zullen worden toegewezen: “*De implementatie van de registratie vraagt om specifieke taken, met name gerelateerd aan gegevensverwerking, hun anonimisering, de actualisering ervan en de ontwikkeling van een diepgaande expertise.*”⁵ Jaarlijks komen er enkele tienduizenden nieuwe huurcontracten bij.

VOORSTEL

Het regionale initiatief is een echte vooruitgang. De administratieve database moet echter worden aangevuld met andere informatiebronnen voor meer transparantie en nauwkeurigheid over wat de algemene huurmarktprijzen zijn. We kunnen alleen maar pleiten voor een hervatting van de veldonderzoeken door het Observatiecentrum van de Huurprijzen (rekening houdend met de voorstellen en aanbevelingen van de onderzoekers) en gesprekken met de federale overheid, om de migratie van bestaande gegevens, zelfs onvolledig, mogelijk te maken.

We herinneren er nogmaals aan dat de BBRoW pleit voor een rooster van referentiehuurprijzen dat 20% lager is dan de marktprijs, en wat voor ons de basis zou moeten zijn voor een juiste definitie van buitensporige huur.

Bronnen:

- [Ordonnantie van 25 april 2024 houdende wijziging van de Brusselse Huisvestingscode en het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten met het oog op de regeling van de gewestelijke registratie van huurovereenkomsten](#)
- [Memorie van toelichting](#)
- [Brusselse parlement, verslag namens de Commissie Huisvesting op 28 maart 2024](#)

5. Ordonnantie van 24 april 2024. Nota aan de regering